

TFC forvaltning i Sverige

– en väg til et hålbart kustfiske?

Mogens Schou

Aquamind AS

Projektägarens förord

Rapporten ”TFC förvaltning i Sverige” är producerad av Mogens Schou, Aquamind AS, Danmark. Mogens Schou är fiskeriexpert och var tidigare rådgivare till det danska fiskeministeriet.

Rapporten har tagits fram inom ramen för projektet ”Fiskeresursen – hur kan den fördelas”. Strömstads kommun är genom förvaltningsorganisationen Samförvaltning Norra Bohuslän, projektägare. Projektet finansieras av Fiskeområde Bohuslän.

Rapporten ger värdefulla perspektiv på ett eventuellt införande av ett TFC-system i Sverige. Författaren svarar själv för rapportens slutsatser och rekommendationer. Projektet har använt delar av underlaget till sin slutrapport som finns att ladda ner på www.samforvaltningnorrabohuslan.se

Samförvaltning Norra Bohuslän
22 december 2014

Erland Lundqvist

Indhold

1.	BAGRUND.....	4
2.	SVERIGES FISKERIPOLITIK	5
3.	FLÅDE, FANGSTER OG ØKONOMI	6
3.1.	FLÅDEN.....	6
3.2.	FANGSTER OG INDTJENING.....	6
3.3.	FISKETS GEOGRAFISKE FORDELING OG BETYDNING	8
3.5.	SAMMENFATNING OG KONKLUSION	10
4.	GRUNDLAGET FOR SVERIGES FISKERIFORVALTNING	12
4.1.	EU'S FISKERIPOLITIK OG MILJØPOLITIK	12
4.2.	SVERIGES KVOTEFORVALTNING, MED FOKUS PÅ KYSTFISKERI	15
4.3.	ERHVERVSPOLITIK OG KYSTFISKERI.....	16
5.	DESIGN AF KVOTEFORVALTNING FOR KYSTFISKERIET	17
5.1.	HVEM EJER KVOTERETTIGHEDERNE.....	19
5.2.	DEN INITIALE TILDELING OG TYPE AF RETTIGHEDEN	20
5.3.	HVORDAN KAN RETTIGHEDEN ANVENDES	22
5.4.	DISKUSSION AF KYSTFISKERBEGREBET OG FLÅDESEGMENTERING.....	25
5.5.	DISKUSSION AF FRÅGAN OM LOKAL FORANKRING	27
5.6.	SAMARBEJDENDE FISKERIER	28
5.7.	SÆRLIGE MÅL OG ANVENDELSE AF FISKEFONDEN.....	29
6.	GRUNDLÆGGENDE TFC-KONSEKVENSER	30
7.	EN SAMLET VURDERING	31
	KILDER	32
	BILAG.....	33

for Strömstad kommun
AquaMind 27. november 2014

1. Bagrund

EU's fiskeripolitik er fundamentalt forandret. Fra et regime, hvor både regler og incitament er lagt grunden til et meget betydeligt udkast af fisk til et regime, hvor den enkelte fisker forpligtes til at afskrive alle fangster på sin kvote og til at ilandbringe disse fangster.

Det politiske princip er slået fast, men gennemførelsen af politikken og konsekvenserne heraf er i vidt omfang uafklarede. Det samme gælder gennemførelsen af EU's Havstrategidirektiv.

Sveriges nationale fiskeripolitik står overfor store forandringer forårsaget af ændringen i EU rammerne. De nye forvaltningsprincipper, usikkerheden om fremtiden og kravene til forvaltningens og fiskerierhvervets forandringsevne kræver en fiskeripolitik, der sammenfatter klare målsætninger med en strategi, der tillader at forfølge disse målsætninger under forandrede vilkår.

En væsentlig del af Sveriges fiskeripolitik vedrører spørgsmålet om den enkelte fiskers adgang til fangstrettigheder. Formålet med denne rapport er at diskutere designløsninger, der medfører, at fordelingen af fangstrettighederne understøtter Sveriges fiskeripolitik. Jeg har primært set på en TFC løsning - af några kaldet ITQ. TFC er EU begrebet i den reformerede gemensamme EU fiskeripolitik (Transferable Fishing Concession). I den reformerede grundforordning anføres det: *"överlåtbar fiskenyttjanderätt: återkallbar nyttjanderätt till en specifik del av de fiskemöjligheter som en medlemsstat tilldelats"*

For at sætte diskussionen om kvotefordelingen ind i en struktur giver jeg en overordnet beskrivelse af de forhold, der spiller sammen med kvotefordelingsspørgsmålet. Sötvatten fisket indgår ikke her.

Tak til Strömstads Kommun og Erland Lundqvist for dette interessante opdrag, som jeg hoppas kan kvalificere en vanskelig diskussion og en nødvendig reform af fiskeriforvaltningen.

Mogens SCHOU
AquaMind

2. Sveriges fiskeripolitik

Fiskepolitikens målsætning er at fisket ska bidra till att skapa arbete, välfärd och levande kust- och insjösamhällen. Förutsättningen för att det ska lyckas är att allt fiske bedrivs resurseffektivt och miljömässigt hållbart, med effektiva fiskeregler och selektiva fångstredskap. (<http://www.regeringen.se/sb/d/6419>)

Instrumentet til sikring heraf er fiskeforvaltningen og EU's fiskerifond. I Sveriges fiskerifondsprogram for 2007-2013 anføres, at man skal:

"främja ett ekologiskt, ekonomiskt och socialt hållbart fiske i Sverige genom att:

- skapa en balans mellan fiskeresurser och flottkapacitet,*
- höja fiskerisektorns lönsamhet,*
- främja sysselsättning i landsbygdsområden i anslutning till fiskerisektorn,*
- minska fiskets negativa miljöeffekter och*
- sörja för en hållbar miljö och ett hållbart naturligt fiskbestånd."*

Lad os se på en struktur for gennemførelsen af denne politik.

1. Fiskeressourcerne er en del af EU medlemslandenes naturkapital og EU fastlægger retningslinjerne for hvorledes denne "kapital" kan udnyttes (kapitel 4.1).
2. Det er svensk kompetence at fastlægge retningslinjerne for adgangen til at udnytte de fangstmuligheder, der stilles til rådighed for Sverige (kapitel 4.2). Og det er svensk kompetence at gennemføre Havstrategidirektivet
3. Endelig er det svensk kompetence, at iværksætte de erhvervspolitiske foranstaltninger, der kan understøtte målsætningerne for fiskeripolitikken (kapitel 4.3).

I kapitel 4 gives en overordnet vurdering af hvorledes disse tre ansvars- og indsatsområder hænger sammen.

På baggrund heraf diskuteres i kapitel 5 mulighederne for at designe en forvaltning, der imødekommer de fiskeripolitiske mål.

Men først i kapitel 3 en vurdering af strukturen og økonomien i fiskeflåden. Den er udgangspunktet for forvaltningsløsningen.

3. Flåde, fangster og økonomi

Her gives en sammenfattende vurdering af flådestruktur, fiskerimuligheder og indtjeningsforhold. Formålet er at belyse de strukturelle og ressourcemæssige forhold og mulige udviklingsretninger.

3.1. Flåden

I 2013 var der registreret 1361 fartøjer med en samlet tonnage på knap 30.000 GT. Från 2008 til 2013 er antal fartøjer reduceret med 7% og GT med hele 30%. Reduktionen er primært sket i fartøjsgruppen over 17 m, her har indførelsen af överlåtbara kvoter formentlig haft en væsentlig indflydelse.

Tabel 1. Flotta, antal fartøyg opdelt efter længde og redskab 2008

Fartygslængd	Garn, Danish seine	trawl	totalt antal	Total GT
-12	1110	84	1194	5424,65
12-15	20	67	87	2203,77
15-16	2	11	13	553
16-17	1	14	15	691
17-	1	156	157	32719,74
Total	1134	332	1466	41592,16

Leveret av: Havs- och Vatten

Tabel 2. Flotta, antal fartøyg opdelt efter længde og redskab 2013

Fartygslængd	Garn, Danish seine	trawl	totalt antal	Total GT
-12	1101	82	1183	5287,32
12-15	13	47	60	1521,45
15-16	0	9	9	380
16-17	1	8	9	404
17-	0	100	100	21569
Total	1115	246	1361	29161,77

Leveret av: Havs- och Vatten

Enligt Havs- och Vattenmyndighetens rapport 2014-07-03 (tabell 7) eksisterer der i 2013 fortsat en strukturel overkapacitet, fortrinsvis i kategorien af fartøjer under 12 meter, idet denne fartøjsgruppe kun udnytter hälften af de mulige fiskedage.

3.2 Fangster og indtjening

De ekonomiskt viktigaste arterna för svenskt fiske baserat på landningsvärde är torsk, sill, skarpsill, kräfta och räka,

Tabel 3. Demersale landinger i 2013 fordelt på fartøjslængder

2013	Torsk					Havskræfta			Rødspætte					Råka				
	Skager./Katteg.		Östersjön		Övr.	Skager./Katteg.		Övr.	Skager./Katteg.		Östersjön		Övr.	Skager./Katteg.				Övr.
<12	207	36,9%	1.334	19,1%		518	46,0%		56	25,9%	28	36,4%		63	6,3%		2.207	21,2%
12-15	78	13,9%	617	8,8%		180	16,0%		22	10,1%	8	10,7%		125	12,4%		1.030	9,9%
15-16	3	0,5%	34	0,5%		52	4,6%		4	1,9%		0,0%		80	7,9%		173	1,7%
16-17	5	0,8%	29	0,4%		46	4,1%		1	0,4%		0,0%		103	10,3%		184	1,8%
17-	269	47,8%	4.972	71,2%	334	330	29,3%		134	61,7%	40	52,9%	3	635	63,1%	104	6.822	65,5%
Total	562	100%	6.986	100%	334	1.127	100%	0	217	100%	76	100%	3	1.006	100%	104	10.416	100%

Leveret av: Havs- og Vatten

Man ser af tabel 3, at kystflåden under 12 meter har en meget betydelig andel af fartøjsantallet og det samlede demersale fiskeri for alle arter undtagen råka. Dette betyder, at en eventuel præferencetildeling til kustflottan vil få større effekt på den øvrige flåde end t.e. i Danmark, hvor kustflottan har en mindre andel af de samlede fangster.

Fartøjsgruppen fra 12- 15 meter har ligeledes en betydelig andel af alle vigtige fiskerier. I denne gruppe sker der et skifte fra garnfiskeri til trawl, og råkafisket får større vægt. fartøjsgruppen fra 15-17 meter er både i antal fartøjer og fangstniveau på et lavt niveau.

I perioden fra 2008 til 2013 er der sket betydelige forskydninger i fartøjsgruppernes relative andel af fangsterne. I perioden reduceredes fangstandelen for flåden under 12 meter fra 26% til 21%, men med stor variation t.e. steg de små fartøjers andel af torskefiskeriet i Skagerrak/Kattegat fra 13 % til 37 % (bilag 1: Havs- og Vatten tabeller)

Tabel 4. Pelagiske landinger fordelt på fartøjslængder

2013	Kvantitet (ton) og andel procent										Kvantitet (ton)	
	Sill					Skarpsill						
Længd	Skagerak/Katteg.		Östersjön		Övrigt	Skagerak/Katteg.		Östersjön		Övrigt		
<12	281	1,5%	1.513	3,6%		164	17,5%	217	0,4%		2.176	1,7%
12-15	17	0,1%	981	2,3%		26	2,8%	34	0,1%		1.059	0,8%
15-16	0	0,0%	951	2,2%		0	0,0%	1.407	2,8%		2.359	1,8%
16-17	2	0,0%									2	0,0%
17-	18.985	98,4%	38.975	91,9%	16.324	749	79,7%	48.940	96,7%	1.355	125.327	95,7%
Total	19.286	100,0%	42.421	100,0%	16.324	939	100,0%	50.598	100,0%	1.355	130.923	100,0%

Leveret av: Havs- og Vatten

Pelagisk fiskeri sker efter fiskearter med en lav værdi, hvor stordriftsfordelene slår igennem. Fartøjsgruppen under 17 m har derfor en ubetydelig andel af dette fiskeri. Alligevel har gruppen af fartøjer under 12 m 18 % af fangsterne af skarpsill i Skagerrak/kattegat i 2013; en fremgang fra 8 % i 2008.

Förädlingsvärde (GVA – Gross Value Added) visar att samtliga fartygssegment bidrar till samhället. Förädlingsvärdena er låga för de små, passiva fartygen, det må ses mot bakgrund av att det småskaliga fiske ofte er deltidssysselsättning (Havs- och Vatten). Fartyg under 12 m anvender typisk kun 50 % af de fiskedage de har til rådighed. Det indikerer en overkapacitet - reel eller latent. En stor del av flottan, nästan hälften, fisker tillsammans mindre än en procent av den totala svenska fångsten i värde och vikt. De större fartyg anvender fra 70%-80% af de mulige fiskedage, hvilket anses for en acceptabel kapacitetsudnyttelse, men fortsat indikerer en potentiel overkapacitet. Betragter man förädlingsvärdet for fiskerier i stedet for længdekategorier, ser man, at alle fiskerier bortset fra råka har en positiv GVA. Samlet set må det vurderes, at der også er en vis overkapacitet i gruppen af større fartyg, der påvirker indtjeningen og formentlig evnen til at tilpasse sig reformen af fiskeripolitikken. (Taloplysninger fra Havs- och Vatten 2014-07, bl a tabel 5 och 7).

Den strukturelle overkapacitet i kustflottan medfører, at indførelse af omsætbare kvoter potentielt vil reducere kapaciteten i dette flådesegment væsentligt. Denne effekt kan dog begrænses såfremt de mindre aktive fartyg holdes uden for en TFC ordning og derved fastholdes på deres aktivitetsniveau.

Beregninger af det småskaliga fiskets värde som kulturbärare, leverantör av lokal fånget fisk m.v. foreligger ikke.

3.3. Fiskets geografiske fordeling og betydning

De 20 største havne havde i 2013 en samlet omsætning på 484 millioner kroner, svarende til 86 % af den samlede omsætning (tabel 5).

Tabel 5. De største fiskerihavne sorteret efter omsætning, 2013

Hamn	Kommun	Tot. antal fartyg	Fartyg u. 12 m	GT totalt	Fångst värde (SEK)	Värde <12m (kr)
Simrishamn	SIMRISHAMN	64	28	4.907	57.768.910	2.824.754
Västervik	VÄSTERVIK	20	8	5.216	52.284.038	1.152.689
Rönäng	TJÖRN	35	21	4.658	51.306.325	5.467.997
Öckerö	ÖCKERÖ	32	20	1.656	37.354.149	7.099.776
Smögen	SOTENÄS	100	73	2.284	34.798.007	11.240.314
Grebbestad	TANUM	65	41	1.645	34.644.898	8.166.881
Göteborg	GÖTEBORG	69	51	2.027	31.169.929	7.880.754
Ellös	ORUST	16	9	3.238	27.257.144	792.855
Strömstad	STRÖMSTAD	62	46	841	25.042.141	8.422.212
Mollösund	ORUST	12	4	3.302	22.246.960	2.568.700
Nogersund	SÖLVESBORG	30	16	1.804	21.500.008	1.615.486
Karlskrona-Saltö	KARLSKRONA	27	12	2.502	17.519.193	51.953
Lysekil	LYSEKIL	28	26	429	15.025.306	8.503.744
Träslövsläge	VARBERG	23	9	1.165	13.535.875	1.764.913
Kungshamn	SOTENÄS	27	10	3.084	10.293.818	4.353.138
Ronehamn	GOTLAND	5	1	533	9.395.654	165.874
Karlskrona	KARLSKRONA	9	1	1.695	6.616.819	52.193
Bohus-Björkö	ÖCKERÖ	6	3	175	6.279.974	19.027
Skillinge	SIMRISHAMN	27	20	350	5.156.235	3.615.612
Sturkö	KARLSKRONA	8	6	197	4.990.928	144.795
Övriga		561	455	11.945	77.047.143	41.388.667
Totalt	Sverige	1.226	860	53.654	561.233.452	117.292.333

Leveret av: Havs- och Vatten

Værdien af fisket fra fartyg under 12 m udgør omkring 20 %, men for de små havne (övriga) er dette kustfiskes andel på over 50 %.

Der var i 2010 356 havne med mindst 1 fiskefartøj. 35 havne havde mere end 10 fartøjer.

Fiskflottans länsfordeling var i 2010: Västra Götaland med 69 %, Halland 10%, Skåne 7%, Blekinge 5 %, Kalmar og Gotland 2 % samt decimalafgrunding och övriga län 5 % (Community fleet register).

Fångstvärdet i de 20 største havne er primært afhængig af landinger fra fartøjer over 12 m. I disse havne har kustfisket med fartyg under 12 m dog væsentlig betydning for fångstvärdet i over hälften af havnene. Det er ikke klart i hvilket omfang kustfartøjerne bidrager til afledt sysselsætning og turisme.

Hertil kommer en lang række havne med begrænset fiskeomsætning, hvor kustfartyg bidrager til en vis omsætning og til "levande havne"

I lyset af udviklingen forekommer det troligt, at en kustfiskepolitik alene baseret på fartøgs- og redskapskarakteristika ikke vil sikre en flådestruktur och et fisket som understøtter de havne som bidrager mest til levande samhälle.

Det er ikke en lätt politisk opgave at prioritere mellem havne. Det forekommer imidlertid klart, at der vil ske en fortsat strukturudvikling, formentlig med færre aktive fartøjer og havne. En vis styring af denne udvikling bør være i almen interesse uanset valget af forvaltningssystem.

En nærmere redegørelse for disse muligheder kræver en mere detaljeret analyse af erhvervs-, havne- og flådestruktur. En sådan analyse er dog ikke nødvendig for at gennemføre en TFC forvaltning, hvis denne forvaltning skaber mulighed for en kommunal indflydelse på kvoteforvaltningen, der kan sikre et vedblivende samspil mellem fiskeriets udvikling og lokal erhvervs politik.

3.4 Sysselsætning

Den direkte sysselsætning i fisket er omkring 1.000 heltidansatte. Sysselsætningen er for nedadgående, og initiativer til styrkelse af sysselsætningen vil formentlig ikke give stor effekt. En kustfiskepolitik vil ikke styrke den direkte sysselsætning mærkbart. Derimod er det interessant at vurdere den afledte sysselsætning og måske kombinerede erhvervsmuligheder. Lad mig i korthed nævne:

- Udviklingen i distribution, internetsalg, sporbarhed og øget interesse for lokalt fanget fisk med "historie" kan give interessante afsætningsmuligheder.
- Turismeaktiviteter kan knyttes direkte til kustfisket i form af "fiskebarer", "turistfiskeri og lignende.
- Udvikling af fiskeopdræt kan styrke fiskerelateret sysselsætning og investering i havnefaciliteter af fælles interesse.

Det er min vurdering at man bør fokusere på kustfisket samlede værdeskapning - og de afledte muligheder dette giver, og ikke på den direkte sysselsætning. Det betyder også, at kustfiskepolitikken vil få større effekt, hvis den kobles med en aktiv kommunal planlægning.

3.5. Sammenfatning og konklusion

Flåden er karakteriseret ved et stort antal fartøjer under 12 m. Disse fartøjer fisker en betydelig andel af Sveriges fangstmuligheder, og det er

derfor nødvendigt med en aktiv regulering af denne fartøjsgruppes fiskeri, dvs en regulering, der fastlægger det enkelte fartøjs fangstmængde og retningslinjer for hvorledes denne mængde kan anvendes og omsættes.

Der foreligger dog den mulighed, at det småskaliga fiskeri opdeles i to segmenter, et segment for aktive fartøjer og et segment for fartøjer med en begrænset omsætning, der fisker frit på en samlet gruppekvote - eventuelt opdelt på kvartal eller måned, og hvor fiskeriet stoppes når denne kvote er opfisket. Jeg vurderer, at en sådan ordning kunne gennemføres for et stabilt antal fartøjer med en samlet andel af de svenske kvoter på omkring 3-4 % uanset om der er tale om mere eller mindre fartyg. Dette er dog et skøn, der i givet fald må kvalificeres nærmere i forhold til behovet for fleksibilitet og behovet for sikkerhed for at et fiske ikke må lukkes tidligt på en sæson. En gruppeforvaltning inden for denne beskedne ramme vil muliggøre justeringer i tildelingen over en fiskefond, hvis det skønnes lempeligt.

Der er en meget klar forskel på anvendelsen af redskaber. Kustflottan under 12 m anvender næsten udelukkende passive redskaber og de større fartøjer trawl. Dette er dog ikke nødvendigvis en vedvarende situation, udkastforbuddet og beskyttede områder favoriserer fiskeri med passive redskaber, og balancen mellem de to redskabskategorier kan ændre sig.

Den nuværende kapacitet i kustflottan overstiger fangstmulighederne en markedsbaseret forvaltning, der øger interessen for at drive fiskeriet som fuldtidsbeskæftigelse vil sammen med en øget effektivisering medføre, at antallet af fartøjer i kystflåden fortsat vil blive reduceret, med det nuværende fangstgrundlag.

Det er klart, at de større fartøjer er mere effektive på hårde økonomiske parametre. Den fiskeripolitiske målsætning om et levande kustsamhælle og dermed en flåde af et vist minimum forudsætter derfor, at der sker en beskyttelse af kustfiskets fangstgrundlag.

Kustfisket er under de nuværende forhold under reduktion. Sikringen af fangstgrundlaget er ikke en tilstrækkelig forudsætning for et hålbart och levande kustfiske. En sammenhængende lokal erhvervspolitik er nødvendig for at de fangstmængder kustfisket har til rådighed kan skabe mest mulig effekt i forhold til målsætningen.

Det er også en mulighed, at tildele flere fisk til kustfisket, men da kustfisket har en stor andel af de samlede fangster er balancen kritisk, hvis man vil sikre en effektiv udnyttelse af fiskebestandene længere til havs.

4. Grundlaget for Sveriges fiskeriforvaltning

4.1. EU's fiskeripolitik og miljøpolitik

Ansvar for at definere og fastlægge grundlaget for en bæredygtig fiskeripolitik er først og fremmest EU's. Det svenske mål om bæredygtighed skal derfor forfølges i både EU samarbejdet og gennem den nationale forvaltning.

Fiskeriforvaltningen

Den gængs fiskeripolitik fastsætter den mængde fisk Sverige kan fiske, og den regulerer, hvordan fiskeriet skal udføres.

Det er fair, at karakterisere den hidtidige fiskeripolitik i EU som et "udkastregime".

Fiskeripolitikens rationale var, at fastsættelse af maksimale bifangstprocenter og mindstemål for fisk kombineret med krav om, at sådanne fisk skulle udkastes, betød, at fiskerne ville undgå at fange små fisk og uønskede bifangster. Sådan gik det ikke. I praksis viste det sig, at det var mere fordelagtigt at sortere fisken på dækket og derefter udkaste den, i stedet for at fiske selektivt.

Konsekvensen var en betydelig opbygning af tekniske regler og adfærdsregulering, der skulle begrænse udkastet. En betydelig overkapacitet i mange flåder betød imidlertid, at incitamentet til at optimere fangsten gennem udkast af mindre værdifulde, men salgbare fisk øgedes. Kun de fisk, der blev landet i havnen skulle afregnes på fiskerens kvote. Jo mere udkast jo bedre økonomi. På denne måde opnåede "high-discarders" en fordel på det bæredygtige fiskes bekostning. Resultatet blev omfattende krav til styring af fartøjskapacitet.

Reformen af fiskeripolitikken i den nye Grundforordning, medfører et skift fra landingskvoter til fangstkvoter. Den enkelte fisker skal herefter kvoteafregne sin totale fangst, og han skal sikre, at han har en kvoterettighed at afskrive fangsten på. Det betyder, at

- Selektivt fiskeri er nødvendigt for at opnå en økonomisk fordelagtig fangstsammensætning. Den enkelte fisker må være dygtig til at vælge teknologi, fangstområde og tidspunkt for fiskeriet.
- Fiskere, der fisker med passive redskaber får en kvotefordel, fordi størrelsessammensætningen i fangsterne ofte er mere økonomisk

fordelagtig end sammensætningen i aktive redskaber. (Se bilag 2).

- Selektivt fiskeri er ikke tilstrækkeligt til at matche fangster med kvoter. Der vil være behov for kvotefleksibilitet.

Alt dette under forudsætning af at reformen opfylder sit primære politiske mål, d.v.s. fuld fangstafregning og landingspligt.

I en fangstkvoteordning, der respekteres, har flådekapaciteten ingen betydning for fiskeritrykket, men den har stor betydning for den økonomi, der kan skabes gennem fiskeriet. Forvaltningen bør derfor sikre, at flåden kan tilpasse sig i overensstemmelse med de økonomiske behov for flådetilpasning og de politiske mål om en varieret flådestruktur.

Samlet set er det min vurdering, at den mest afgørende fiskeripolitiske udfordring globalt, i EU og i Sverige er at sikre, at alle fangster afregnes i forhold til fiskekvoterne. Fullt ansvar for kvoteafregning forudsætter en balanceret kapacitet i flottan og en fleksibilitet til at matche fangster med kvoter. Det er den grundlæggende udfordring hvis en bæredygtig udnyttelse af naturkapitalen står først på dagsordenen. Den næste udfordring er, at sikre naturkapitalens forvaltning og fordeling tilgodeser de politiske mål.

Økosystemforvaltning og Havstrategidirektivet

Målet med fiskeriet er at opnå en økonomisk optimal og socialt balanceret udnyttelse af de kommercielle fiskearter. Samtidig skal der tages hensyn til uønskede effekter på det omgivende miljø.

Reformen fastslår kravet om etablering af "beskyttede områder baseret på deres biologiske følsomhed", og pålægger medlemslandene at identificere disse områder. Hertil kommer Havstrategidirektivet, som stiller krav om beskyttede områder og om etablering af "god økologisk tilstand".

Hvor kvotepolitikken retter sig mod udnyttelsen af fiskebestandene, så drejer økosystemforvaltningen sig om beskyttelse af økosystem og habitater overfor de påvirkninger, som fiskeriet kan medføre.

Disse bestemmelser supplerer fiskeripolitikens mål om en høj økonomisk udnyttelse af fiskebestandene med økosystemmål, som har betydning for fiskeriets påvirkning af det omgivende miljø, og dermed for anvendelsen af redskaber og teknologi.

Økosystemforvaltningen må forventes at udvikle sig yderligere de kommende år. Sverige har allerede etableret et betydeligt antal

beskyttede områder (Marine Protected Areas, MPA) i tilknytning til Natura 2000, OSPAR og HELCOM.

Frågan er i hvilket omfang dette arbejde begrænser fangstmulighederne og i hvilket omfang det styrker målet om et hålbart fiske.

Kapacitet i fiskeflottan

Styring af fiskeflottens kapacitet i EU's medlemslande har været kontroversiel. I realiteten har EU politikken ikke fungeret. Den er derfor blevet suppleret med en række uhensigtsmæssige, men nødvendige indgreb som fjernelse af støtte til nybygning, indførelse af havdage og detailkrav til redskabsudformning.

I den nye grundforordning indgår anvendelsen af TFC i sammenhæng med kapacitetsforvaltningen. Det hedder i art 21:

Medlemsstaterna får införa ett system med överlåtbara fiskenyttjanderätter.

Senere hedder det:

Om det av bedömningen tydligt framgår att fiskekapaciteten inte i realiteten har anpassats till fiskemöjligheterna ska medlemsstaten upprätta, och i sin rapport inkludera, en handlingsplan för de flottsegment där en strukturell överkapacitet har konstaterats. I handlingsplanen ska anpassningsmål och medel för att uppnå balans samt en tydlig tidsram för dess genomförande anges.

Det er min vurdering - bl.a. på baggrund af de danske erfaringer, at gennemførelsen af en TFC ordning vil betyde, at Sverige vil opfylde de nødvendige krav.

Det fremtidige fangstgrundlag

Det ligger uden for denne rapport at redegøre for de fangstmuligheder, som Sverige vil kunne råde over i fremtiden. Jeg vil blot pege på nogle relevante forhold og tendenser.

- Fiskebestandene i EU er generelt i bedring, og reformen af fiskeripolitikken med udkastforbud og MSY målsætning giver en potentiel vækst i fangstmulighederne. New Economic Foundation har beregnet, at MSY forvaltningen kan give Sverige en forøgelse af fangstgrundlaget på 67 %. Det er ikke uinteressant at få et billede af den ideale situation, men jeg vurderer mulighederne for at nå dette niveau som teoretiske på nuværende tidspunkt.

Et særligt forhold knytter sig til torsk i Østersøen, hvor fiskebestanden er meget ustabil og rådgivningsgrundlaget er kollapsede.

- Kravet om at alle fangster skal afregnes på kvoterne betyder i sig selv, at TAC/kvoteniveauet kan forøges. Men evnen til at fiske selektivt er afgørende for om disse fisk har værdi.
- Det nye princip om fuld kvoteafregning kan skabe det såkaldte "choke species" problem (bilag 3), hvorved nogle kvoter i blandede fiskerier ikke vil kunne udnyttes fuldt ud
- Gennemførelsen af Havstrategidirektivet og lukkede områder kan potentielt begrænse adgangen til at udnytte fangstrettighederne.

Samlet set vurderer jeg, at det vil være fornuftigt, at basere en fordelingspolitik på de seneste 5 års fangstniveau, og udforme politikken, så den kan tage højde for de svingninger i fangsterne størrelse og sammensætning, der vil forekomme.

Fordelingspolitikken

EU overlader fordelingspolitikken til medlemslandene. En væsentlig del af EU's fiskeripolitik er bygget op omkring hensynet til kystsamfundene. Det gælder bl.a. kvotefordelingsprincipperne, hvor formålet med Haag præferencerne var at sikre økonomi og beskæftigelse i kystsamfundene, 12 sømil regimet, der bl.a. skulle sikre kystfiskeriet, og en række tekniske bestemmelser, der giver præference til småskalafiskeri. Grundforordningen fastslår også, at Medlemsstaterne bør bestræbe sig på at give præferentiel adgang for det småskalige fisket inden for 12 sømil.

EU har ikke nogen fast definition af småskalafiskeri, men man arbejder i en række tilfælde med en definition, der omfatter fartøjer under 12 meter, som ikke fisker med slæbende redskaber.

EU's fiskeripolitiske målsætninger er dermed i god overensstemmelse med Sveriges politiske målsætning.

4.2 Sveriges kvoteforvaltning, med fokus på kystfiskeri

Det er Sveriges ansvar at fordele de fangstmuligheder, der opnås fra EU mellem de svenske fiskere. Fordelingspolitikken har en direkte konsekvens for økonomisk vækst og levende kystsamfund. Dertil kommer, at svensk forvaltning af økosystempolitikken har betydning for

det samlede regnskab, når økonomisk og social vækst skal gøres op i forhold til naturpåvirkningen.

Reformen af EU's fiskeripolitik har direkte konsekvens for svensk kvoteforvaltning på tre områder

1. Fuld fangstafregning medfører, at fisk af mindre værdi skal afregnes på fiskerens kvote. Det kan presse hans økonomi, og der er behov for en forvaltning, der giver fiskeren mulighed for at matche fartøjsomkostninger med fangstmuligheder
2. Fuld fangstafregning medfører risiko for, at fangstkvoter ikke kan udnyttes fordi de indgår i blandede fiskerier. Blandede fiskerier skal lukkes når blot én af artskvoterne er opfisket. Det vil presse fiskerens og samfundets kvoteudnyttelse og økonomi, og det stiller krav om en fleksibel kvoteforvaltning.
3. Gennemførelse af Havstrategidirektivet og Grundforordningens krav om udlægning af MPA'er kan begrænse fangstområder og dermed kvoteudnyttelse. Forvaltningsstrategien bør sikre, at anvendelse af redskaber og teknologi tilpasses beskyttelseshensynene

Disse forhold bør indgå, når fordelingspolitikken fastlægges

Principper for den fremtidige kvoteforvaltning

Den forudgående diskussion om målsætninger, forvaltning og økonomi leder frem til en forvaltningsmodel, hvor kustfisket er et veldefineret flådesegment af en given størrelse og med et givet fangstgrundlag. Kravet til kvotefleksibilitet og planlægning af fiskeri og investeringer i dette segment betyder, at den enkelte fisker må have en fartøjskvote med en vis omsættelighed eller indgå i en PO-ordning eller et kooperativt samarbejde herom. Mindre aktive fartøjer kan formentlig med fordel forvaltes under en gruppekvoteordning.

4.3 Erhvervs politik og kystfiskeri

Et levande kustsamhälle afhænger af andre forhold end kvotefordeling. I dette kapitel gennemgår jeg i punktform en række forhold.

- TFC ordningen stiller øgede krav til finansiering, da den omfatter både fartøj og kvoter. Fiskeri er et særligt erhverv, og man må være opmærksom på at der findes tilstrækkelig kvalificeret

kreditvurderingsgrundlag i finansieringsbranchen.

- En kvoteandel er et økonomisk og skattemæssigt aktiv. Skattereglerne bør sikre, at fiskeren ikke beskattes når han overtager rettigheden, men først når han sælger sit aktiv.
- EU's Hav- og Fiskerifond bør anvendes aktivt til støtte for strukturtilpasningen, herunder kan fonden understøtte generationsskiftet gennem støtte til yngre fiskere.
- Danmark har indført en facilitator-ordning under Hav- og Fiskerifonden til støtte for kystfiskeri, opdræt og små havnes udviklingsplaner og anvendelse af fonden. Sverige kan overveje en tilsvarende ordning, der kan spille sammen med de lokale aktionsgrupper (FLAG'er oprettet under EU's fiskerifond) for fiskeriet og opdrættet.
- Landingspligten medfører, at der landes fisk med ringe værdi og fisk, der ikke må anvendes til konsum. Der er potentielt tale om væsentlige mængder. Der er behov for løsninger til håndtering af sådanne uønskede fangster og for at skabe værdi af dem.
- Indførelse af TFC vil medføre en betydelig økonomisk nettogevinst. På trods heraf vil der være fiskere, der ikke ønsker at være en del af dette system. Disse fiskere kan i princippet fortsætte deres fiskeri på det hidtidige historiske niveau, men man kan også overveje en skrotningsordning for disse fiskere.
- Kystfiskeriet ønskes fremmet på grund af dets særlige kvaliteter. Man kan overveje at udvikle en strategi for at skabe øget værdi af disse kvaliteter. Det kan omfatte bedre sporbarhed, certificering, lokale markeder for frisk fisk, turisme og andet.
- Opdræt af fisk har en række fælles træk med fiskeri. Udvikling af opdræt af fisk og skaldyr kan være mulighed, der er med til at sikre et "fiskebaseret" samhälle og styrke økonomien i de små havne.

Alt i alt bør en TFC forvaltning af kystfiskeriet følges op af en samlet strategi for udviklingen på området.

5. Design af kvoteforvaltning for kystfiskeriet

Denne rapport tager udgangspunkt i kystfiskeriet, men designdiskussionen er relevant for en løsning for hele flottan.

Skal man anvende TFC og hvorfor?

Jeg vil pege på 3 spørgsmål af betydning for om man vælger TFC.

1. Er der overkapacitet i flåden? Dette betyder ikke kun forringet økonomi, men medfører også incitament til high-grading og til udsmid af prisbillige fisk, der efter reformen af fiskeripolitikken skal afregnes på kvoterne.
2. Eksisterer der et choke-species problem for fiskerne, som ikke kan løses gennem selektivt fiske er der et incitament til udkast
3. Er der en dårlig kvoteudnyttelse i enkeltartsfiskerier som følge af rigid regulering

Kan man svare bekræftende på et af disse spørgsmål er TFC en oplagt løsning.

Hvis man vælger en TFC løsning vil det som hovedregel være nødvendigt at den omfatter alle fiskebestande i det pågældende flådesegment. Hvis ikke det sker, kan man opleve et "fortrængningsfiske", derved, at fartøjer med TFC påbegynder fiske på de åbne fiskerier og gemme egne kvoter til senere.

Når man designer et sammenhængende TFC løsning bør følgende elementer indgå,

1. Udstrækningen af den brugsret, som staten overdrager til fiskeren
2. Princippet for den første kvotetildeling
3. Fastlæggelse af rammer for udnyttelse af brugsretten, t.e. opdeling i flådesegmenter og regler om koncentration
4. Fastlæggelse af regler for kvoteleje og krav til aktivt fiskeri
5. Anvendelse incitament til fremme af særlige prioriteringer, t.e. gennem en fiskefond

Udgangspunktet for en TFC løsning er, at den enkelte fisker har en sådan sikkerhed for sine fangstrettigheder, at han kan planlægge og investere i sit fiskeri, og at han løbende kan tilpasse sin kvote under hensyn til fangstudviklingen. Det sidste hensyn er af afgørende betydning efter indførelsen af landingspåbuddet.

Man må være opmærksom på, at vurdere konsekvenserne ved begrænsninger i fiskernes adgang til at købe og sælge fiskerirettigheder og lande fisk i bestemte havne. Begrænsninger i fiskernes brugsret bør have et explicit mål, som må afvejes i en balance mellem hensynet til økonomisk effektivitet hensynet til samfundets sociopolitiske prioriteringer.

TFC forvaltning kan kombineres med andre forvaltningstyper, det kan t.e. være hensigtsmæssigt at give adgang til frit fiskeri inden for et kvoteloft for småskalafartøjer med en ubetydelig andel af det samlede fiskeri.

I det følgende tager jeg udgangspunkt i en TFC ordning, hvor rettighederne tildeles individuelle fiskere eller kooperativer med mulighed for kommunal indflydelse på forvaltningen. Jeg lægger vægt på et logisk sammenhængende design, der samtidig kombinerer kravet til stabilitet med muligheden for at ændre udvalgte forvaltningsparametre, når grundlæggende forudsætninger ændrer sig. I ultimativt tilfælde ved en opsigelse af kvoterettighederne.

Opsigelse af kvoterettighederne er et væsentligt skridt. Uanset at rettighedens begrænsede karakter er slået fast overfor den enkelte fisker bør man overveje om der i forhold til Sveriges lagstiftning kan være ekspropriationsmæssige spørgsmål, der skal afklares.

En opsigelse af kvoterne behøver ikke medføre et drastisk indgreb i den enkeltes økonomi. Dels bør der være en opsigelsesfrist, dels skal fisken stadig fiskes af den tilstedeværende flotta. En opsigelse vil i så fald blot medføre en omfordeling af kvoterne og måske en ændret regulering. Sådanne tilpasninger kan også ske gennem fiskefonden, men tilpasningen bør her kun være af begrænset omfang for at respektere TFC'ens markedsorienterede karakter. En opsigelse af kvoterne kan også anvendes som "nødbremse". Hvis der er sket en lovlig, men uønsket koncentration af fiskerettighederne, kan opsigelsesinstrumentet anvendes som en "tilbagerulningsordning" - for nu at give några konkrete illustrationer.

5.1. Hve m ejer kvote rettighederne

Fiskeressourcerne er samfundets ejendom. I fiskeriforvaltningen overdrager samfundet en mere eller mindre omfattende brugsret til fiskerne. Samfundet bør sikre sig, at denne ret kan ændres eller tilbagekaldes. Et TFC system er en markedsbaseret forvaltning, hvor fiskeren kan matche sin kvoteportefølje og sine fartøjsinvesteringer. Hvis man anvender TFC forvaltning må samfundet sikre sig, at indgreb i rettigheden respekterer, at fiskerne har foretaget investeringer i tiltro til at disse investeringer kan tjenes hjem gennem fiskeriet.

Der er ikke et entydigt svar på spørgsmålet om fiskerens behov for en "sikker rettighed". Inddragelse af en rettighed bør ske med et varsel, der tager højde for nationale forhold vedrørende finansiering, afskrivning og beskatning. I Danmark er opsigelsesvarslet 8 år.

Gennemførelsen af omsættelige kvoter giver mulighed for en rationel tilrettelæggelse af fiskeriet. Der kan være tale om meget betydelige rationaliseringsgevinster, som opnås gennem mulighed for bedre planlægning af fiskeriet og ved en tilpasning af kapaciteten til fangstmulighederne. Samfundet kan vælge at inddrage denne gevinst ved særlig beskatning eller lignende. En beskatning rejser en række spørgsmål, det fører for vidt at komme ind på her. Derimod vil det være oplagt, at reservere en del af gevinsten i form af en Fiskefond, hvor en del af kvoten kan uddeles til støtte for de mål som et markedsbaseret system ikke tilgodeser.

Fiskefondens størrelse afhænger af den politisk valgte balance mellem et økonomisk effektivt fiskeri og fiskerier, der prioriteres ud fra andre hensyn. Både kvoteudvikling, økonomi og politiske prioriteringer kan variere over tid. Fonden vil derfor med fordel kunne udgøre en varierende andel af Sveriges årlige samlede kvoter på de relevante fiskebestande.

5.2 Den initiale tildeling og type af rettigheden

Udgangspunktet for tildelingen af rettigheden er som hovedregel, at tildelingen sker til registrerede fiskeribedrifter.

Tildelingsprincippet kan være

- Gennem offentlig auktion
- Gennem objektive kriterier, fx længde og redskabsanvendelse
- På baggrund af historisk fiskeri

En bortauktionering af fiskerirettigheder vil sikre, at det er de økonomisk mest effektive bedrifter, der opnår rettigheden. Auktionssystemet er økonomisk rationelt, men det skaber en betydelig usikkerhed for den enkelte fisker om hans fremtid, og systemet kan derfor ikke anbefales som instrument til en initialfordeling. Derimod kan auktionssystemet anvendes til fordeling af nytilkomne ressourcer eller kvoter fra en fiskefond.

Anvendelsen af objektive kriterier kan knytte sig til fartøjets økonomiske nøgletal som fx længde, motoreffekt eller investeret kapital, eller de kan knytte sig til miljøbelastning eller politiske mål om at fremme anvendelsen af en bestemt redskabstype. Gennemførelsen af den fælles fiskeripolitik vil i sig selv betyde, at effekterne af redskaberne vil indgå med øget styrke i forvaltningen. Det gælder t.e. ved fastlæggelsen af vilkår for fiskeri i beskyttede områder.

Anvendelsen af objektive kriterier, som ikke tager hensyn til de investeringer, som den enkelte fisker har foretaget, kan under visse forhold antage ekspropriationslignende karakter. En initialfordeling, der ikke tager hensyn til den eksisterende realøkonomi vil risikere at møde politisk skibbrud. Derimod vil anvendelse af objektive kriterier være en mulighed i forbindelse med anvendelsen af fiskefondsmidler.

Anvendelsen af historisk fiskeri som grundlag for initialtildelingen af kvoter til den enkelte fisker til en PO eller kooperativ er det princip, der bedst sikrer en uændret økonomisk situation for den enkelte og dermed giver den mest gnidningsfri overgang til et nyt regime. I denne ordning tildeles rettigheden som en promilleandel af den samlede svenske dispositionskvote, der er til rådighed efter fradrag til en eventuel fiskefond.

Jeg har tidligere argumenteret for, at det er nødvendigt at etablere et lukket kustfiskesegment. Samtidig med at kustflåden beskyttes mod opkøb skal den være økonomisk levedygtig. TFC ordningen vil skabe en dynamik, der understøtter økonomisk effektivitet, men også betyder en yderligere reduktion af kustfiskeflåden, hvis vi tager udgangspunkt i de fangstmængder flåden har til rådighed i dag. Denne reduktion sker allerede i dag som en "ustyret tilpasning". Med en TFC ordning vil tilpasningen ske hurtigere, men styringsmulighederne er bedre. Det er i lyset af Sveriges politik derfor nødvendigt at tage stilling til hvilken mindste størrelse kustflottan bør have og i sammenhæng hermed stilling til de kvotemængder, der skal afsættes til denne del af flåden. Fastlæggelsen af kustflottan kan eventuelt kobles med en målsætning om aktivitetsniveau i udvalgte områder. Herunder kan man overveje, om det er en del af målsætningen at opretholde et kustfiske i alle havne, og om større fartøj, som lander lokalt skal indgå i en "småhavns politik"

Kustfisket vejer mere i Sverige end i mange andre lande, og der er snævre grænser for overførsel af demersale fisk fra de større fartøjer til kustflåden, hvis Sverige fortsat skal have en flåde, der også kan udnytte fiskebestandene længere til havs.

Dette betyder samlet set, at det er sandsynligt, at kystflåden med eller uden TFC vil blive reduceret, og dette understreger igen behovet for en sammenhængende erhvervs politik for fisket.

Der synes at være tre muligheder for en løsning på spørgsmålet om allokering af kvoteandelen til kustfisket,

1. Kystfisket får umiddelbart et procentløft i den historiske tildeling. Argumentet overfor de store fartøjer er, at TFC i sig selv skaber øget værdi for denne fartøjsgruppe og en del af denne værdi kan

overføres til kustfisket

2. Kustfisket opnår kvoterettigheder baseret på historisk fiskeri. Udviklingen i flådestrukturen observeres, og der gennemføres eventuelt senere overførsler til kustfiskesegmentet fra fiskefonden til kustfisket.
3. En ordning som under 1., men med en udfasning af procentløftet når Sveriges fangstmængder stiger over et vist niveau (degressiv kvotepræference).

Ønsker man at inddrage kommunens indsats til støtte for kustfisket i direkte kan man vælge to veje: at kustfiskerne frit kan flytte eller lande fisken i den kommune, der er mest attraktiv, eller at lade kustfiskekvoten følge registreringskommune. Jeg vil ikke analysere nærmere på denne "konkurrenceløsning" eller "planlægningsløsning" her.

Sammenfatning og hovedpunkter

- Fiskeressourcen er samfundets ejendom. Samfundet overdrager en brugsret til fiskerne og samfundet bør sikre sig, at denne ret kan ændres eller tilbagekaldes.
- Indførelse af omsættelige kvoter medfører en rationaliseringsgevinst for fiskeriet. I lyset af Sveriges mål om at tilgodese andre hensyn end de økonomiske, bør der etableres en offentlig fiskefond, med fiskerirettigheder, der kan uddeles til støtte for disse hensyn.
- Initialtildelingen af fartøjskvoter bør tage udgangspunkt i historisk fiskeri. Tildeling af kvotepræferencer til særlige fiskerier, særlige områder, yngre fiskere, kooperative samarbejder osv. kan ske over fiskefonden.
- Det er nødvendigt at definere en kustflotta og et fangstgrundlag for denne flotta. Det kan gøres nationalt eller i sammenhæng med et mål om fastholdelse af fiskeaktivitet i bestemte områder.

5.3 Hvordan kan rettigheden anvendes

Den enkelte fisker eller kooperativ opnår under TFC systemet

1. En kvoteandel af Sveriges dispositionskvote
2. En kvotemængde i tons for det enkelte kvoteår

Lidt forenklet kan man anføre, at køb og salg af kvoteandele anvendes ved strukturelle tilpasninger, fx når overkapacitet tages ud af flåden og kvoterne omfordeles. Dette er permanente overførsler af kvoterettigheder.

Salg af kvotemængder (leasing - leje) sker inden for det enkelte kvoteår. Denne ordning giver mulighed for løbende at matche fangster med kvotemængder i løbet af året, og salget har ingen betydning for fartøjets andel og den kvotemængde, som fartøjet får tildelt ved det efterfølgende årsskifte.

Leje af kvoter er særlig effektiv som et instrument til løbende matching af fangster med kvotemængder inden for det enkelte kvoteår. En lejeordning administreret som et homebanking system er meget effektiv, men den stiller krav om, at der etableres en IT platform, som kan håndtere transaktionerne.

Leje af kvoter kan i princippet ske forud for fiskeriet, eller når fiskeriet er afsluttet. Hvis kvotelejen sker efter fiskeriets afslutning skal ansvaret for et eventuelt overfiske være klart.

Langt hovedparten af fiskeriet i Danmark foregår inden for en af de fire puljer (bilag 4). Den største pulje har omkring 450 fartøjer. Puljeordningen administreres af fiskeriorganisationerne. Ordningen giver mulighed for at fiskere, der har fanget fisk, som de ikke har kvote til, kan lande og omsætte denne fisk lovligt og efterfølgende indleje den nødvendige kvotemængde fra puljen. Dette system giver en uovertruffen mulighed for at formindske "choke species" problemet. Uden at gå i tekniske detaljer kan det oplyses, at systemet har fungeret til fiskeriets og myndighedernes store tilfredshed i 8 år.

Teknisk set, er det muligt for svenske fiskere at tilmelde sig en dansk pulje og leje kvoter inden for "et svensk puljesegment". Det er også teknisk muligt inden for puljen at administrere en lejeordning mellem danske og svenske fiskere inden for en eventuel nationalt fastsat ramme.

Ud fra et økonomisk rationalitetshensyn er TFC ordningen effektiv. Det er imidlertid vigtigt at ordningen understøtter de samlede politiske mål, og der er derfor som hovedregel behov for at fastlægge nogle overordnede begrænsninger for hvorledes rettighederne kan anvendes.

Fri omsætning af kvoteandele vil medføre en betydelig fartøjsmæssig og geografisk koncentration og en strukturændring i flåden i retning af større fartøjer. Det kan måske være hensigtsmæssigt for pelagisk fiskeri, men kystfiskeriet vil blive markant reduceret under en sådan ordning.

I lyset af Sveriges målsætninger bør der være en regulering, der sikrer en acceptabel ejerkoncentration og størrelsesfordeling i flåden.

Fri omsætning af kvotemængder vil medføre, at mindre effektive fartøjer vil udleje mængder til mere effektive fartøjer. Resultatet vil blive et stigende antal inaktive fartøjer og fiskere, der skifter fra indkomst fra fiskeri til indkomst ved udleje.

Der bør derfor være en regulering, der kombinerer fleksibilitetshensynet med hensynet til "et levande kustsamhälle", med aktive fartøjer og fiskere.

Adgangen til at købe og sælge kvoteandele og kvotemængder kan udmærket differentieres mellem flådesegmenterne. Ja, skalaen rækker fra "næsten ingen adgang til at omsætte" til "fri adgang". To spørgsmål må inddrages når man vælger positionen på skalaen.

1. Hvis der er overkapacitet i segmentet og man ønsker at fjerne denne overkapacitet er det nødvendigt at tillade køb og salg af kvoteandele. Men man kan starte med en restriktiv praksis.
2. Hvis fisket er meget blandet er dag-til-dag køb og salg af kvotemængder et stærkt instrument til optimal kvoteudnyttelse. Fisker man hovedsagelig én art er det knap så afgørende, men stadig vigtigt, at en fartygskvot kan overføres og opfiskes i tilfælde af havari sygdom eller lignende.

Det politiske valg i en TFC ordning ligger i at balancere fordelene ved en markedsbaseret forvaltning med de sociopolitiske hensyn.

Opretholdelsen af en stabil kystflåde forudsætter, at der må skabes et lukket marked for kystfiskersegmentet for handel med kvoteandele. Salg af kvoteandele ud af kystfiskersegmentet er ikke foreneligt med målsætningen. Derimod kan kvoter fra større fartøjer godt opkøbes og eventuelt opsplittes til anvendelse i kystfiskeriet.

Ulempen ved denne begrænsning er, at kvoteandelene handles på to delmarkeder, hvilket ikke er økonomisk optimalt. Fordelen er den stabilitet i fisket, som kystfiskersegmentet opnår.

Hovedpunkter

- Retten til at eje kvoteandele bør begrænses i forhold til hvor stor en andel på de udvalgte bestande som en fisker, en fiskerivirksomhed eller et fartyg må besidde. Udveksling af kvoteandele mellem kystfiskegruppen og resten af flåden er ikke

tilrådelig; alternativt kan kustfisket opkøbe kvoteandele fra de store fartøjer, men ikke omvendt.

- Leje af kvotemængder under året kan t.e. ske på følgende betingelser
 - Kustfisket kan frit indleje kvotemængder fra det øvrige fiske
 - Kustfisket kan kun udleje kvotemængder til det øvrige fiske på nærmere betingelser, herunder kan der t.e. skabes mulighed for at kustfiskerkooperativer eller kustfiskerpuljer bytter kvoteporteføljer i et ligeligt forhold med fartøjer eller puljer udenfor kustfisket.
 - Det skal sikres, at lejeordningen ikke udnyttes af ikke-aktive fiskere. Det kan ske ved en kombination af krav i fiskelicensen og en grænse for hvor store mængder, der kan udlejes i løbet af kvoteåret
- Der skal tages stilling til rækkevidden af en lejeordning og til de tekniske og legale løsninger, der skal få den til at fungere.

5.4 Diskussion af kystfiskebegrebet og flådesegmentering

Sverige har ikke i dag en klar definition, målsætning eller forvaltning af kustfisket. Jeg vil derfor trække nogle forhold frem, som kan indgå i overvejelserne.

”Et levande och hålbart kustsamhälle” forudsætter:

- En flåde med et antal fartøjer, som bidrager til, at havne og lokalsamfund har en identitet, som omfatter fiske som et erhverv.
- En landing og omsætning af fisk, som bidrager til lokal omsætning - og sysselsætning i bred forstand
- Havnefaciliteter og en erhvervs politik, der understøtter fiskeriet

Dette udelukker ikke, at forvaltningen samtidig styrker mulighederne for at store fartøjer også skaber omsætning i de små havne. Tværtimod landingsmønstrene for de store havgående fartøjer har betydning for lokalisering og udvikling af kustfisket.

Et kustsamhälle, som er naturmæssigt hålbart forudsætter.

- En forsvarlig udnyttelse af fiskeressourcerne. Dette er reguleret gennem EU's fiskeriforvaltning, men svensk forvaltning supplerer EU forvaltningen t.e. med no-take areas, hvor resultaterne

indikerer en positiv effekt i forhold til fiskebestandenes reproduktion og dermed i forhold til grundlaget for kommercielt fiske.

- En beskyttelse af det omgivende miljø. Her har især diskussionen om trawlfiskeriet bundpåvirkning været synlig, men passive fiskerier kan også have uønskede effekter, t.e. i forhold til bifangster af fugle og pattedyr.

No-take areas er et interessant forvaltningsinstrument. Formålet med sådanne områder er ikke beskyttelse, men at skabe grundlag for øgede fangster, gennem beskyttelse.

Udlægning af MPA områder er en beskyttelse, bl.a. af bundhabitater. Sverige har et betydeligt antal områder, der er lukket for trawlfiskeri. I det omfang "intelligente" MPA beskytter havbunden og fiskepolitikken evner at løse udkastproblemet kan man sige, at det ikke giver mening at stille krav til redskabsanvendelsen i et kustfiskesegment. Såfremt det drejer sig om den miljømæssige effekt af bundsløbende redskaber bør man adressere dette problem direkte. Såfremt der er tale om en kulturpolitisk prioritering stiller sagen sig naturligvis anderledes, så er det et politisk valg.

Sikringen af et levende kystfiskeri i en TFC ordning forudsætter, at kystflåden er forvaltet således, at fartøjskvoterne ikke opkøbes af store fartøjer. Det kan ske ved at etablere en frivillig kystfiskerordning baseret på et kvotetillæg, som fiskere, der tilmelder sig ordningen opnår. En frivillig ordning kan fungere, hvis der ikke er en klar politisk målsætning om dette flådesegments størrelse eller fiskeri. Denne model er meget elastisk, det kan være attraktivt at fiske under kystordningen, når man er aktiv fisker, men når rettighederne skal sælges vil det ofte være en fordel, at kunne sælge til bedre betalende større fartøjer. Denne ordning har man valgt i Danmark, hvor man en enkelt gang også har justeret på præferencetildelingen til kustfisket.

Hvis målsætningener at skabe et stabilt kustfiskesegment vil en "lukket" kystfiskerordning, der udelukker opkøb af kvoteandele fra store fartøjer være en fordel. I en sådan ordning er det ikke nødvendigt, at tilbyde et kvotetillæg for at skabe incitament til at vælge ordningen.

Med en lukket kustfiskeordning skaber man to markeder for salg af rettigheder. Værdien af rettighederne afhænger af den økonomiske effektivitet i fisket i segmentet.

Jeg vurderer, at målet om en levende kustflotta bedst opnås ved at afgrænse kustflottan til 12 m og eventuelt medtage fartøjer op til 15 m såfremt de har råka som hovedfiskeri. Det kan ske ved at fastsætte

specifikke regler for kvotekonzentration for fartøjer mellem 12 og 15 meter. Man kan t.e. fastsætte en rummelig begrænsning for råka og en restriktiv begrænsning for øvrige bestande.

En generel adgang for fartyg op til 15 m kan ikke anbefales. Der vil i en TFC ordning ske en up-drift, der medfører en væsentlig forøgelse af gennemsnitsstørrelsen af fartøjerne og en kvotekonzentration, der medfører, at antallet af fartøjer reduceres væsentligt.

Hvis man medtager større fartyg giver det mulighed for bedre håndtering og pakning af fisken ombord og bedre opbevaring af "udkast" fisk.

Samlet set vurderer jeg, at målsætningen for kustfisket forudsætter, at der etableres et veldefineret flådesegment, der omfatter mindre fartøjer under 12 m og op til 15 m for råka på særlige betingelser.

- Der etableres et relativt stabilt kvotegrundlag for denne flåde
- Alle redskabstyper tillades, men fiske med trawl sker kun i områder uden særlige habitatproblemer.
- Krav om længd på fångsresor och krav på dagliga landningar overvejes såfremt længden for kustfartyg sættes til 15 m
- Der i dialog med fiskerierhvervet udvikles en erhvervspolitik, der sikrer et landingsmønster fra de store fartøjer, der understøtter omsætningen i kustsamhället.

5.5 Diskussion af frågan om lokal forankring

Et levande kustsamhälle forudsætter efter min opfattelse et kommunalpolitisk engagement for at sikre sammenhængen mellem fiskeriforvaltning og lokal erhvervspolitik. Uanset valg af model for fiskeriforvaltningen vil antallet af fartøjer blive yderligere reduceret. Konsekvensen heraf i forhold til hvilke havne, der skal prioriteres som fiskerihavne er i høj grad en kommunal opgave.

Et lokalt eller kommunalt engagement bør ses i lyset af den geografiske spredning af kustfisket og under hensyn til en forvaltning, der på landsplan har en ensartet og gennemskuelig form. Jeg vurderer, at den overordnede fiskeriforvaltning, som vedrører ressourceudnyttelse og flåden overordnede struktur bedst varetages i en sammenhængende national forvaltning.

Det vil være relevant at vurdere om kommunerne skal have mulighed for at påtage sig de dele af forvaltningen, som har direkte betydning for fartøjernes aktive udnyttelse af kvoterne, for generationsskifte og for visse beskyttelseshensyn.

Konkret kunne følgende forvaltningsområder overvejes udlagt til kommuner, der ønsker at påtage sig en sådan opgave.

- Fastlæggelse detailbetingelser for kvoteleje. Her kunne det være en fordel, at den enkelte kommune kunne vurdere den hensigtsmæssige balance ved udleje af kvotemængder.
- Man kunne give kommunen en dispositionsret til en del af fiskefonden, som derved kunne anvendes i sammenhæng med erhvervspolitikken, t.e. hvis man vil tildele ekstra kvoter til yngre fiskere, der køber fartøj for første gang, til fiskere, der lander fisken i bestemte havne eller fiskere, der lander fisk i særlig kvalitet, eller med fuld sporbarhed og dokumentation for overholdelse af udkastforbud.
- Fastlæggelsen af forskellige typer beskyttede områder sker som national regulering, men har stor betydning for kommunerne. I det omfang der ikke er en tilstrækkelig beskyttelse kunne en kommune få bemyndigelse til at stille krav til anvendelsen af redskaber ved fiske med fartøj registreret i kommunen. Sådanne krav kunne tilpasses i det omfang nye skånsomme redskaber udvikles eller alle relevante områder er dækket af beskyttelseszoner.

En løsning med øget kommunal indflydelse indebærer, at der skal gennemføres en differentiering i nogle af de vilkår, som knytter sig til fiskernes licenser udstedt af Havs- og vattenmyndigheten.

Sverige har kustfiskere og fiskerihavne, som har fælles interesser på tværs af kommunerne. En fremgangsrik kommunalpolitik, som også reducerer antallet af forskellige løsninger bør bygge på en "samförvaltningslösning", som etableres mellem flere kommuner.

Dette er kun muligheder, der i givet fald skal kvalificeres nærmere.

5.6 Samarbejdende fiskerier

Som nævnt er det muligt at uddele kvoteandele til kooperativer eller til producent organisationer (PO'er). PO'erne rolle er fastlagt i EU's markedsordning for fisk, og denne ordning giver PO'erne kompetence til at regulere fiskeriet, især for at afpasse fangsterne efter markedet.

De pågældende organisationer kan administrere kvotefordelingen mellem medlemmerne.

Fiskere, som har opnået individuelle kvoteandele kan også vælge at indgå i et frivilligt samarbejde om udnyttelsen af disse kvoter

En af de danske puljer har kombineret et samarbejde om leje af individuelle kvoter med en fælleskvote, der forvaltes af foreningen. Samarbejdet er etableret som et kooperativ, der ejer et fartøj med kvoter. Den enkelte fisker melder sig ind i fællesskabet med et indskud. Han medbringer sine egne fisk, som han fisker eller udlejer efter egen beslutning. Hans adgang til kooperativets fisk og betaling for brugsretten besluttes af fællesskabet.

Det danske kooperativ giver prioritet til unge fiskere, der på denne måde kan træde ind i kooperativet med en beskedent investering og få tildelt fangstmuligheder fra fællesskabet.

Hvis kooperativet har økonomisk succes opbygges den fælles kvoteandel i kooperativet, hvor den forbliver. Fiskere, der ønsker at forlade samarbejdet får udbetalt deres indskud, men kan ikke få udbetalt en andel af de indre værdier, der er opbygget i kooperativet.

Samarbejderne kan have forskellig form og rammerne herfor bør fastsættes i en særlig foreskrift fra Havs- og vatten.

5.7. Særlige mål og anvendelse af Fiskefonden

TFC designet kan også tilgodese kortvarige og dynamiske prioriteringer. Men lad mig gentage, at en stor Fiskefond flytter investerings- og udviklingsaktiviteter fra en markedsdrevet udvikling til en offentlig drevet udvikling. Dette er ikke i overensstemmelse med TFC grundtanken. Hvis fondens størrelse fastlægges årligt, er det muligt at tage TAC- og prisudsving i betragtning. I Danmark afsættes typisk 50-80% forlods til Fiskefonden.

Lad mig nævne nogle eksempler på fondens anvendelse.

- Generationsskiftet i fiskeriet er af stor betydning. Tildeling af kvoteandele fra Fiskefonden til yngre fiskere, der vil investere i et fartøj har effekt af et investeringstilskud. I Danmark kan yngre fiskere få tildelt en kvoteandel der efter 4 år gradvist nedskrives over de følgende 4 år

- Det er muligt at fremme frivillige kooperativer ved at tildele fisk fra Fiskefonden.
- Det er muligt at prioritere landingssteder eller præmiere udviklingsinitiativer med fisk fra fiskefonden. I Danmark har man t.e. tildelt ekstra kvotemængder til fartøjer, der lander fisken på små øer.

6. Grundlæggende TFC-konsekvenser

TFC er en markedsbaseret forvaltning, som skaber mulighed for den enkelte fisker til at fiske kvotemæssigt og økonomisk optimalt. Fiskeren kan foretage en samlet planlægning, hvor kvotegrundlag, investeringer og finansiering kan indgå. Og er han dygtig og heldig med konjunkturerne kan han investere i større og mere effektive fartøjer. Det er den markedsbaserede forvaltnings natur.

Der findes en række designløsninger, der sikrer, at andre hensyn end de økonomiske bliver varetaget i en TFC løsning. Disse hensyn skal findes i en balance, der hviler på markedsprincippet, men inkluderer andre samfundshensyn. Dette svarer vel ganske godt til svensk socialliberalistisk tankegang, der gennem generationer har fostret både små vækstbedrifter og verdensindustrier.

TFC har nogle strukturelle "markører" jeg vil trække frem.

- Hvis der er overkapacitet i flottan medfører TFC en hurtig balance mellem flotta og fangstmuligheder.
- TFS systemet etablerer en ny omsætning af fiskerettigheder. Prisen for disse rettigheder afgøres på et usikkert marked. Det er af stor betydning, at der er en velkvalificeret bankrådgivning, der kan sikre, at fiskere der opkøber kvoteandele har tilstrækkelig kapital til også at investere i fartøjsmodernisering m.m.
- Etablering af en TFC forvaltning betyder at kvoteandelen bliver et økonomisk aktiv for fartøjet. Moderne fartøjer er effektive, og værdien af kvoteandelen vil som regel have større værdi end fartøjet. De forøgede indtjeningsmuligheder, der opstår, når man rationaliserer fiskeriet afspejler sig i kvoternes værdi og dermed i finansieringsbehovet, når kvoterne handles. Omsætningen af fiskerirettigheder bør begrænses af en strukturelt orienteret fiskeforvaltning ikke af et tungt finansieringssystem. Der bør derfor etableres en ordning for pant i fiskekvoter.

- TFC skaber et up-lift incitament. Det private initiativ styrkes, og driftige fiskere vil ønske at lempe på t.e. koncentrationsregler for at udvikle deres fiske. Det kan betyde politisk pres for at ændre TFC designet. Svaret på dette problem er enten, at man må acceptere det politiske flertal, der til enhver tid eksisterer eller at etablere en bred politisk aftale om vigtige grundelementer, der herefter ikke kan ændres uden bred opbakning.

Up-lift effekten ses også i forhold til finansieringsinstitutter, der ofte foretrækker store engagementer fremfor de små uanset sikkerhed og rentemarginal. Finansiering af kustfisket er derfor en problemstilling, der bør overvejes.

7. En samlet vurdering

Denne rapport er udarbejdet på kort tid. Jeg kunne tænke mig bedre data, jeg kunne tænke mig et bedre indblik i hvordan det praktiske fisk udøves, og jeg kunne tænke mig et bedre indblik i de tanker som svenske fiskere og interessenter har om fisket.

Jeg har med baggrund i mine erfaringer med kvoteforvaltning og min vurdering af de strukturelle udfordringer for svensk fiske likevel en klar opfattelse af principperne for den fremtidige forvaltning i Sverige ud fra regeringens målsætninger.

- Det er nødvendigt med et klart defineret kustfiskesegment med et klart defineret fangstgrundlag. Der må etableres en "fiskeerhvervspolitik", med en stærk kommunal forankring.
- Fisket udenfor og i kustfiskesegmentet bør reguleres med en "svensk TFC ordning". Designmulighederne er mangfoldige og afgørende for ordningens funktion. Jeg hoppas, at denne rapport bidrager til en struktureret beslutningsproces om detta.
- Mindre Aktiva Fartyg kan undtages fra TFC

Kilder

Balansen mellem fiskeflottan och tillgängliga fiskemöjligheter Dnr 1-14
Havs- och vattenmyndighetens rapport 2014-07-03

Environmental Defense Fund: Catch Share Design Manual:
http://catchshares.edf.org/sites/catchshares.edf.org/files/CSDM_Vol1_A_Guide_for_Managers_and_Fishermen.pdf

Guiding philanthropy in support of the CFP (2013),
<http://aquamind.dk/en/content/articles-and-documents>

Chris Costello et. al.: Can Catch Shares Prevent Fisheries Collapse?

Basic Regulation (EU) 1380/2013)

Svensk Lagstiftning:
<https://www.havochvatten.se/hav/fiske--fritid/yrkesfiske/regler-/lagstiftning-for-yrkesfisket.html>

Fiskelag (1993:787) <http://www.regeringen.se/sb/d/6419>
programmet för fiskenäringen i Sverige 2007-2013

www.southbalticlag.se

STECF 13-18: Summary of the 2013 annual economic report on EU fishing fleet

Årlig rapport om den svenska fiskeflottan enligt artikel 12 och 13 i rådets förordning (EG) nr 2371/2002 Ref. Ares(2013)1788950 - 06/06/2013

New Economic Foundation. Jobs lost at sea

[http://www.europarl.europa.eu/RegData/etudes/note/join/2010/438579/IPOL-PECH_NT\(2010\)438579_EN.pdf](http://www.europarl.europa.eu/RegData/etudes/note/join/2010/438579/IPOL-PECH_NT(2010)438579_EN.pdf)

RAPPORT FRA ARBEJDSGRUPPE OM KYSTFISKERI, 22. MAJ 2013
(Fødevareministeriet Danmark)

Danish fisheries: Management, fleet structure and economic performance
(IFRO 2012)

Nye rammer - ny vækst,

Miljøskånsomhed og økologisk bæredygtighed, i dansk fiskeri
DTU Aqua 2014

Bilag

Bilag 1

Demersal 2008	Kvantitet (ton)											Kvantitet (ton)
	COD			NEP			PLE			PRA		
Längd	Skagerakk/Katte gatt	Östersjön	Övrigt	Skagerakk/Katte gatt	Östersjön	Övrigt	Skagerakk/Katte gatt	Östersjön	Övrigt	Skagerakk/Katte gatt	Övrigt	
1. <12	72	3.781		444			44	45		50		4.435
2. 12-15	135	945	122	325	0		81	29	0	298		1.938
3. 15-16	7	218		55			4	1		30		315
4. 16-17	39	142		114			22	2		222		541
5. 17-	293	6.645	324	579	0	26	204	78	19	1.630	122	9.921
Totalsumma	546	11.731	447	1.517	0	26	355	156	19	2.231	122	17.150

Demersal 2013	Kvantitet (ton)											Kvantitet (ton)
	COD			NEP			PLE			PRA		
Längd	Skagerakk/Katte gatt	Östersjön	Övrigt	Skagerakk/Katte gatt	Östersjön	Övrigt	Skagerakk/Katte gatt	Östersjön	Övrigt	Skagerakk/Katte gatt	Övrigt	
1. <12	207	1.334		518			56	28		63		2.207
2. 12-15	78	617		180			22	8		125		1.030
3. 15-16	3	34		52			4			80		173
4. 16-17	5	29		46			1			103		184
5. 17-	269	4.972	334	330		0	134	40	3	635	104	6.822
Totalsumma	562	6.986	334	1.127		0	217	76	3	1.006	104	10.416

Demersal 2008	Kvantitet (%)											Kvantitet (%)
	COD			NEP			PLE			PRA		
Längd	Skagerakk/Katte gatt	Östersjön	Övrigt	Skagerakk/Katte gatt	Östersjön	Övrigt	Skagerakk/Katte gatt	Östersjön	Övrigt	Skagerakk/Katte gatt	Övrigt	
1. <12	13,2%	32,2%	0,0%	29,3%	0,0%	0,0%	12,3%	28,7%	0,0%	2,2%	0,0%	25,9%
2. 12-15	24,8%	8,1%	27,4%	21,5%	0,9%	0,0%	22,9%	18,8%	0,1%	13,4%	0,0%	11,3%
3. 15-16	1,3%	1,9%	0,0%	3,6%	0,0%	0,0%	1,2%	0,7%	0,0%	1,3%	0,0%	1,8%
4. 16-17	7,1%	1,2%	0,0%	7,5%	0,0%	0,0%	6,2%	1,6%	0,0%	10,0%	0,0%	3,2%
5. 17-	53,6%	56,6%	72,6%	38,2%	99,1%	100,0%	57,4%	50,3%	99,9%	73,1%	100,0%	57,8%
Totalsumma	100%	100%	100%	100%	100%	100%	100%	100%	100%	100%	100%	100%

Demersal 2013	Kvantitet (%)											Kvantitet (%)
	COD			NEP			PLE			PRA		
Längd	Skagerakk/Kattegatt	Östersjön	Övrigt	Skagerakk/Kattegatt	Östersjön	Övrigt	Skagerakk/Kattegatt	Östersjön	Övrigt	Skagerakk/Kattegatt	Övrigt	
1. <12	36,9%	19,1%	0,0%	46,0%		0,0%	25,9%	36,4%	0,0%	6,3%	0,0%	21,2%
2. 12-15	13,9%	8,8%	0,0%	16,0%		0,0%	10,1%	10,7%	0,0%	12,4%	0,0%	9,9%
3. 15-16	0,5%	0,5%	0,0%	4,6%		0,0%	1,9%	0,0%	0,0%	7,9%	0,0%	1,7%
4. 16-17	0,8%	0,4%	0,0%	4,1%		0,0%	0,4%	0,0%	0,0%	10,3%	0,0%	1,8%
5. 17-	47,8%	71,2%	100,0%	29,3%		100,0%	61,7%	52,9%	100,0%	63,1%	100,0%	65,5%
Totalsumma	100%	100%	100%	100%		100%	100%	100%	100%	100%	100%	100%

Pelagisk 2008	Kvantitet (ton)						Kvantitet (ton)
	HER			SPR			
Längd	Skagerakk/Kattegatt	Östersjön	Övrigt	Skagerakk/Kattegatt	Östersjön	Övrigt	
1. <12	194	1.259		188	50		1.691
2. 12-15	0	634			119		753
3. 15-16		1.397			3.020		4.417
4. 16-17	0						0
5. 17-	21.535	56.325	14.239	2.300	82.444		176.842
Totalsumma	21.730	59.615	14.239	2.487	85.633		183.703

Pelagisk 2013	Kvantitet (ton)						Kvantitet (ton)
	HER			SPR			
Längd	Skagerakk/Kattegatt	Östersjön	Övrigt	Skagerakk/Kattegatt	Östersjön	Övrigt	
1. <12	281	1.513		164	217		2.176
2. 12-15	17	981		26	34		1.059
3. 15-16	0	951		0	1.407		2.359
4. 16-17	2						2
5. 17-	18.985	38.975	16.324	749	48.940	1.355	125.327
Totalsumma	19.286	42.421	16.324	939	50.598	1.355	130.923

Pelagisk 2008	Andele %						Kvantitet (ton)
	HER			SPR			
Längd	Skagerakk/Kattegatt	Östersjön	Övrigt	Skagerakk/Kattegatt	Östersjön	Övrigt	
1. <12	0,9%	2,1%		7,5%	0,1%		0,9%
2. 12-15	0,0%	1,1%			0,1%		0,4%
3. 15-16		2,3%			3,5%		2,4%
4. 16-17	0,0%						0,0%
5. 17-	99,1%	94,5%	100,0%	92,5%	96,3%		96,3%
Totalsumma	100,0%	100,0%	100,0%	100,0%	100,0%		100,0%

Pelagisk 2013	Andele %						Kvantitet (ton)
	HER			SPR			
Längd	Skagerakk/Kattegatt	Östersjön	Övrigt	Skagerakk/Kattegatt	Östersjön	Övrigt	
1. <12	1,5%	3,6%		17,5%	0,4%		1,7%
2. 12-15	0,1%	2,3%		2,8%	0,1%		0,8%
3. 15-16	0,0%	2,2%		0,0%	2,8%		1,8%
4. 16-17	0,0%						0,0%
5. 17-	98,4%	91,9%	100,0%	79,7%	96,7%	100,0%	95,7%
Totalsumma	100,0%	100,0%	100,0%	100,0%	100,0%	100,0%	100,0%

Bilag 2

A note on full catch accountability and relative advantages between passive and active gear

Article 15

A simple illustration of the changed relationship between high discarders and low discarders:

The grey area represents the pre-reform. Possible catches are 12.000 tonnes. The TAC is set at 8.000 tonnes to take account of estimated discards of 4.000 tonnes. The allocation between the two fleets is 50:50

The blue area is under full catch accountability, where all 12.000 tonnes can be allocated.

Comparing present management landing + discards with CQM

	<u>Landing</u> TAC/quota	+ discards	<u>Catch</u> TAC/quota
Fleet 1 Trawl (statistically high discarders)	4.000	3.000	6.000
Fleet 2 gill net (low discarders)	4.000	1.000	6.000
Discard deduction			-1.500
Total	8.000	4.000	12.000

Both fleets are obliged to count all catches and land the fish. Let us assume that fleet 1 has full documentation (CCTV), consequently it will get the full catch quota. Fleet 2 do not have CCTV. As it cannot give a full account for all catches the catch quota is reduced with an amount equal to estimated discards.

Still in this example fleet 2 can land more fish = 4.500 tonnes as it benefit from being a low discarder in the first place. Furthermore it has the carrot of 1.500 tonnes it may gain extra from fishing more selectively and improving catch monitoring – eventually moving to full documentation. Passive gear = small scale fishing gaining an advantage with CQM.

Fleet 1 will lose 1.000 tonnes if it fish as usual, but may gain 1.000 tonnes if it improves methods/techniques. Again, the right incentive.

Bilag 324th January 2013**Dealing with choke species in mixed fisheries**

The concept of catch quota management (CQM) is stated in the Council of ministers General Approach of June 2012, article 15. CQM entails, that once the quota has been taken, all catches of the species have to stop. If the species is a component of a mixed fishery, the mixed fishery must stop. The least plentiful quota allocation will “choke” the mixed fishery.

It is the responsibility of the fisherman to plan for the best use of his fishing rights, but a number of conditions will influence his success. In the following these conditions are discussed from the level of policy to the level of fishing methods.

To put it simply, the catches lost due to lack of quota availability should not reach a level comparable to the level of discards if a stringent application of CQM is to work in practical management. For that reason the Mediterranean is not ripe for CQM, some fisheries south of Bretagne will require a prudent phasing in, and most fisheries in the North are ready for CQM now, and preferably before the final CFP is implemented.

Relative Stability

Relative Stability constitutes a systemic choke species problem. Relative Stability is not to be changed, but it is necessary to establish more efficient transfer mechanisms between Member States. The Commission’s proposal (425) article 32 was taken out in the Council general approach. It should be reinserted. It establishes flexibility and respects the prerogative of the MS.

More permanent solution should be found in cases where we have gross imbalances between catch compositions and quota portfolios. Article 15, 4 in the General Approach indicates some solutions. Another solution might be:

“In mixed fisheries defined by ICES as severely quota limited fisheries MS may fish and land over quota catches, for such species, for other purposes than human consumption” (ICES should be requested to define quota limited species – see annex 1). The consequence of this would be

1. TAC’s would have to be reduced to take account of the over quota catches. This way all MS with quotas would pay to the “pool”
2. MS with plenty quota would benefit if they were transferring or leasing quotas to quota limited MS. They might just offer enough quota to lift the other MS out of the choke species situation, and the MS in question would be interested in receiving even less than the over quota catches, as the quota transfer would give fish to be landed for consumption.

[A simple illustration with some figures from Haddock in VII: "Total catch (2011) = 26.8 kt, of which 47% are landings (all fleets combined) and 53% discards." Given that Spain has 1/3 of the Hake quota I assume it is responsible for a substantial share of the discard of haddock of which its quota is zero. If Spain moves to full accountability (incl CCTV) other MS may offer a substantial transfer for free and still get more fish for themselves + the benefit of a fishery which is accounted for.]

Source: <http://www.ices.dk/committe/acom/comwork/report/2012/2012/had-7b-k.pdf>

Conclusion: The Basic Regulation must provide the necessary tools for MS to make the desired choice of quota exchange model. EU should not police this by instituting common by-catch quotas or the like.

MSY- application

According to the CFP proposal the regional bodies shall develop and recommend conservation measures including multiannual plans and the application of MSY. MSY is by definition a yield concept. In multispecies context MSY should be fixed to obtain the desired optimal catch compositions taking into account both the prey predator relationship as well as the obtainable species composition in catches. In other words if in certain situations more yield can be gained from one stock by fishing another stock beyond its individual MSY reference point this is a sensible way to go. More so as a range F 's (fishing mortality) for one species may make little difference for the yield of that species but may markedly influence the yield of another species (e.g. saithe with an F of 0.5 instead of 0.4 will result in little loss of saithe and a markedly increase in haddock).

An ecosystem based precautionary level must always prevail. This condition may lead to a biomass target above or below B_{MSY} depending on the concrete circumstances.

Also it should be borne in mind that if "choke species balancing of MSY" takes place in a system with rigid application of fishing methods and technology it will result in a loss of wealth. The fisher must have a free choice of gear and methods to optimize his result, and science and innovation must assist and provoke his user driven innovation.

Conclusion: The sensible MSY management is to optimize the total biomass outtake or economic yield for the sea basin under the restriction that the ecosystem based precautionary levels for individual species are respected.

Year to year flexibility

Who says that quotas have to follow the quota year? Year to year quota flexibility is a necessary tool in a result based fisheries management. In a more broad perspective the quota year approach as such might be challenged. Improved data from fully documented fisheries, speedy data

transmission and more stable year classes allow us to think in terms of real time advice and real time adjustments of TAC's and quotas.

Management at Member State level

If a Member State is stuck with an in-optimal quota balance the following options could be considered in order to establish flexible quota utilization. National management could induce instruments for optimal use.

- A TFC-like system will improve flexibility (Denmark has a market for fishing rights that enables a willing seller and buyer to make a quota transfer even after catches has been landed and sold. A number of design solutions for TFC systems – individual or community based, exist.
- A “buffer quota” could be established on national basis for the use in certain mixed fisheries
- MS could interfere in the quota allocation – requiring that a certain amount should be used in mixed fisheries (advisable only in extreme situations)

The fishing community and the individual fisher

The fishing community may establish risk-pools or shared management. Fishing communities may also consider developing information sharing systems for fishermen at sea. Real- time sharing of catch compositions and even hydrographic data etc. will improve the ability of the individual fisher to target the right fish.

Results based management is the ultimate tool to incentivize the fisher to fish selectively by choice of time, area, depth, gear, towing time etc.

Dealing with the choke species once the quota portfolio is given will be a user driven process for the fisher trying to innovate the best methods. For science and technology platforms the task is to serve the fisher.

References

This paper and more material can be found at <http://aquamind.dk/en/yield-of-fish>

Bilag 4

Puljefiskeri.dk

LOG PÅ SOM PULJEMEDLEM:

Brugernavn: Adgangskode: Periode:

PULJEFISKERI.DK er et system for medlemmer og administratører af Puljer i Danmark. Her kan du udleje og bytte FKA med andre medlemmer af din pulje. Systemet baserer alle transaktioner på data importeret fra Naturerhvervsstyrelsen SAS statistikker.

Systemet er opdelt i en medlems og administrationsdel. MEDLEMMER får adgang til bl.a.

- FKA data
- KVOTEBØRS til Bytte af FKA
- KVOTEBØRS til Udleje / Leje FKA
- Afregnings kontrol - kontrol af FD registrerede landinger
- Stamdata, medlemsoversigt, nyheder, sms- email- og Inmarsat meddelelser om bevægelser, tilgængelige mængder osv.

PULJEADMINISTRATOR får adgang til:

- Oprettelse af medlemmer, fartøjer og kvoteselskaber.
- Gennemføre transaktioner for medlemmer efter interne regler
- Fakturerings og betalings del til brug for afregning af medlemmer
- Automatiserede formularer til brug for forretningsgangen i puljen

Følgende puljer er oprettet i systemet:

- **Bælternes Puljefiskeri**
Skrillinge Strand 22 5500 Middelfart
Allan Buch/Lene Meiniche
Tlf. 64416001
- **Dansk Puljefiskeri**
Havnegade 7 6960 Hvide Sande
Arnth Bærentzen
Tlf. 97313104
- **Strandby Puljen**
Auktionskaj 5, 9970 Strandby
Jette Møller Thomsen
Tlf. 98482259
- **Hanstholm Puljeselskab**
Fibigersgade 2 7730 Hanstholm
Henrik Amdisen / Pia Mouritzen
Tlf. 96201383

Bilag 5

Kvotefordeling i dansk fiskeri

Art	Farvand	Aktuel kvote		MAF		Ekstra mængde til kystfiskeri		Øvrige diverse reservationer *) og for IOK-fiskerier mængde afsat til "bagatel-fiskerier" (+ krogfiskeri)		Reservation til Fiskefonden iflg. bkg. og for IOK-fiskerier reservation til reserve.		Reservation af uopfiskede arter iflg. bkg. og for IOK-fiskerier reservation til generations-skifte og rationsfiskeri.		Samlet mængde som af de enkelte kvoter aktuelt er uddelt til FKA og IOK.	
		tons	%	tons	%	tons	%	tons	%	tons	%	tons	tons		
TORSK	4AC	4.557	2,176	99,2	1,490	67,9	0,350	15,9	4,5	205,1			4.168,9		
	3AN	3.068	6,880	211,1	3,180	97,6	0,330	10,1	5,5	168,7			2.580,5		
	3AS	118	9,552	11,3	2,050	2,4	0,292	0,3	5,5	6,5			97,5		
	3DV	8.206	4,632	380,1	3,870	317,6	1,759	144,3	3,0	246,2			7.117,8		
TUNGE	4AC	535	1,227	6,6	1,420	7,6	0,276	1,5	3,5	18,7	5,0	26,8	473,8		
	3A-D	704	8,504	59,9	2,930	20,6	0,572	4,0	8,0	56,3			563,2		
RØDSPÆTTE	4AC	13.772	0,549	75,6			0,309	42,6	4,0	550,1			13.103,7		
	3AS	1.769	4,759	84,2			0,302	5,3	8,5	150,4	10,0	176,9	1.352,2		
	3AN	6.189	1,754	108,6			0,303	18,8	6,5	402,3	10,0	618,9	5.041,2		
	3BD	2.179	6,023	131,2			0,395	8,6	5,5	119,8	20,0	435,8	1.483,6		
Havskræfte	3A-D	3.800	0,153	5,8			0,174	6,6	10,0 + 50t	430,0			3.357,6		
	4AC	1.227	0,006	0,1			0,078	1,0	6,0	73,6			1.152,3		

I denne tabel ser man hvorledes den samlede danske EU kvote blev fordelt i 2011. Til eksempel blev EU kvoten på 4.557 tons for torsk fordelt således:

- Diverse reservationer til Fiskefonden og andre formål
- Reservation til Mindre Aktive Fartøjer 2,176 % = 99,2 tons
- Ekstra tildeling til kystfisket på 1,490 % = 67,9 tons. Denne mængde tildeles de enkelte kustfartyg i forhold til den individuelle kvote, de har i forvejen
- Restmængden på 4.168,9 tons uddeles til alle TFC fartyg, inclusive kustfartyg i forhold til deres kvoteandel.